

DEN FORTSATTA EUROKRISEN – UNIONSRÄTTEN OCH DE SEX LAGSTIFTNINGSFÖRSLAGEN CONTRA ÖVERSTATLIG INBLANDNING I DEN NATIONELLA LÖNEBILDNINGEN – FOLKHÄLSAN VIKTIGARE ÄN HUNDARS FRIA RÖRLIGHET I EU

1. Den fortsatta eurokrisen – EU kastar nya pengar efter dåliga

På vår hemsida finns artiklarna 2010-05-20: ”Den rörliga svenska kronan och räntan bäst för Sverige !” och 2011-04-14: ”Eurokrisen – den europeiska stabiliseringsmekanismen (ESM) och euro plus-pakten m m” som ger en bakgrund till den fortsatta eurokrisen, som utnyttjas av EU-eliten för att ta nya steg på vägen mot en överstatlig finanspolitik (direktbeskattning, avgifter och transfereringar m m) som ett led i bygget av en superstat, vilket framgår av den sistnämnda artikeln – på tvärs mot förutsättningarna för folkomröstningen 1994 om EU-medlemskapet.

EU:s olagliga, ”tillfälliga” krismekanism EFSF med 440 miljarder euro ska från år 2013 ersättas med den permanenta krismekanismen ESM som ska en utlåningskapacitet på 500 miljarder euro för euroländerna efter en otillräcklig fördragsändring avsedd att träda i kraft den 1 januari 2013. Om utlåningskapaciteten är tillräcklig ska prövas regelbundet, dock minst vart femte år. Nya pengar kastas efter dåliga. Europrojektet är inte gratis och mycket riskabelt för befolkningarna i euroländerna.

1.1 Fallet Portugal

Sedan Moody´s sänkt Portugals kreditbetyg och räntan på finansmarknaden för statsobligationer närmast sig tvåsiffriga tal i mitten av mars för Portugal blev situationen ohållbar, begärde Portugal den 6 april lån ur den ”tillfälliga” krisfonden.

EU och den Internationella valutafonden (IMF) föreskrev ett fjärde stålbad; pensioner och statliga löner ska frysas till 2013, skatt på pensioner över 1500 euro införs, arbetslöshetsersättningen får sänkt maxgräns till drygt 1000 euro och får inte betalas ut längre än 18 månader mot tre år idag. Dessutom ska fler statliga bolag privatiseras, bl. a. flygbolaget TAP, som ska säljas redan 2011. Lån på 78 miljarder euro beviljas Portugal. De närmare villkoren bestäms av EU/IMF. SvD 6/5 -11 Avtalet godkändes av EU:s finansministrar på mötet den 16 maj och räntan bestämdes till 5,7 procent. Redan den 15 juni behöver Portugal 7 miljarder euro för att betala räntor och lån som förfaller. Detta är resultatet av EU:s centraliserade penning- och valutapolitik som inte passar alla och dess oförmåga att följa de egna fördragen.

1.2 Fallet Grekland

Den 2 maj 2010 fick Grekland stöd med lån på 110 miljarder euro, varav 80 miljarder från EU och 30 miljarder från IMF. Men redan ett år senare klarar inte Grekland av sin skuldbörda som bara växt mer och mer under den hårda åtstramningspolitiken.

Statsskulden uppgår till 350 miljarder euro, varav 80 procent är placerad utanför landet. SvD 5/5 - 11

Räntan på finansmarknaden för tvååriga statsobligationer nådde i maj skyhöga nivåer på 25 procent för Grekland. DN 13/5 -11 Kreditvärdigheten var körd i botten. Kreditvärderingsinstitutet Standard&Poor's kreditbetyg sjönk den 9 maj två steg till B. SvD 10/5 -11 "Landet värderas nu till samma betalningsförmåga som Bolivia och Ghana." DN 10/5 -11

Det är uppenbart, att en nedskrivning av statsskulden är nödvändig, att kraftfulla åtgärder måste sättas in mot korruptionen och skattefusket och att Grekland behöver en egen rörlig valuta med betydligt lägre växelkurser och styrränta anpassad efter grekisk ekonomisk struktur och konjunktur samt såväl inhemska som utländska marknader. Men att lämna euron kan EU-eliten inte tillåta av prestigeskäl, för då skulle fler kunna sätta ifråga hela superstatsbygget. Priset får det grekiska folket och de grekiska företagen betala i form av sämre löner och resultat, högre arbetslöshet och utslagning av företag samt försämrade välfärd.

"Den 23 april medgav premiärminister Giorgos Papandreou att landet stod på randen till en kollaps och behövde hjälp utifrån."... "Arbetslösheten är på väg mot 15 procent och mer än 160 000 arbetstillfällen har det senaste året gått förlorade. Hela den offentliga sektorn är satt på svältkur. ... Till de första åtgärderna hörde skattehöjningar, sänkta löner och löneförmåner, höjd pensionsålder och beslut om att minska antalet offentliga företag från 6000 till 2000. BNP föll med 4,5 procent förra året och väntas i år backa med 3 procent." SvD 2/5 -11

"Enligt tyska medieuppgifter förbereder tjänstemännen i Bryssel just nu ett nytt stödlån inom ramen för krisfonden EFSF på 60 miljarder euro. Samtidigt diskuteras om löptiden på de lån som redan är tagna kan förlängas ytterligare, eller om räntan kanske bör sänkas." SvD 11/5 -11 Detta behandlades också på EU:s finansministrars möte den 16-17 maj.

Att bara ställa ut nya lån till Grekland utan skuldnedskrivningar är detsamma som att kasta nya pengar efter dåliga. Men det är just det som verkar hända. På EU:s finansministrars möte den 16 maj hölls en första överläggning. "- Det vore katastrof för hela eurozonen, sade Belgiens finansminister Didier Reynders om kraven på nedskrivning av Greklands statliga lån på finansmarknaderna.

Och Österrikes nya finansminister Maria Fekter sade öppet att hon är här för att förlänga Greklands lån." DN 17/5 -11 De avgörande EU-besluten om Grekland ska fattas nästa månad.

1.3 Fallet Irland

Irland var det andra eurolandet som fick vända sig till EU och IMF och fick i november 2010 ett lån på 85 miljarder euro. "Irlands kris härleds framför allt från bankerna. Det var när deras usla situation med dåliga lån skulle räddas som de irländska finanserna försämrades avsevärt och de fick ta ett nödlån på 85 miljarder euro från EU/IMF. Nu trampar den irländska ekonomin vatten. Landet halverade nyligen sin tillväxtprognos för i år till 0,75 procent och budgetunderskottet är uppe i skyhöga 32 procent av BNP. Irland försöker också få EU att sänka räntan på det nödlån som landet fått." DN 10/5 -11

"**Irland har en statsskuld** på över 100 procent av BNP och en ekonomi som backat med 11 procent sedan sparkuren började. Nödlånen från EU med en ränta på 5,8 procent framstår som en lika långsiktig lösning som en kredit hos Hells Angels. Siffrorna för Grekland, ett annat land som 'räddats' av EU, imponerar lika lite." Se SvD 3/4-11 ; SvD Näringsliv, s. 4 : Andreas Cervenka, "Konkursvarning för EU:s räddningsplan"

1.4 Skuldnedskrivning och bankerna

Med budgetunderskott på 32 procent och statskuld på över 100 procent av BNP för Irland, 9 resp. närmare 100 procent för Portugal och 10 resp. 150 procent för Grekland och med negativ eller närmast obefintlig tillväxt samt med höga skuldräntor, ökar statskulderna hela tiden och likaså räntorna på lånen samtidigt som länderna åderlåts genom desperata besparingar som drabbar befolkningarna och företagen. Ekonomierna går på knäna och finansmarknaderna kräver räntor på upp till 25 procent för tvååriga statsobligationer så att finansiering på marknaden blir ohållbar. Alternativet är skuldnedskrivning.

”**Kärnan i eurokrisen** är att banker över hela Europa lånat ut pengar på alltför lösa grunder, till varandra och till olika länder. Kreditförluster är visserligen ett lika vardagligt inslag i finansbranschen som vinster. Men inte i EU:s värld.

Krisstrategin har från början byggt på den heliga principen att de som lånat ut pengar ska skyddas till varje pris. Smärtan bärs bara av ena parten, låntagarna. Det blir extra problematiskt eftersom bankernas skulder blivit befolkningarnas.

När irländarna nu ska hosta upp ytterligare 24 miljarder euro, pengar som tas från pensionärer och dagisbarn, går fortfarande de som lånat ut 16 miljarder euro till bankerna i form av så kallade seniora obligationer helt skadeslösa.

För att rädda banker i framförallt Tyskland och Frankrike från obehagligheter offras en hel generation invånare som måste tillbringa decennier med att betala av på skulder de själva inte skapat. I stället för att lösa grundproblemet genom att staga upp vingliga banker används EU:s resurser till nödlån som tycks lika effektiva som att släcka en skogsbrand med Molotovcocktails.

Europas krisländer och zombiebanker behöver inte fler nödkrediter utan någon form av skuldnedskrivning. Det är något som framhållits av bland andra Kenneth Rogoff, före detta IMF-ekonom och expert på skuldkriser.” SvD 3/4-11, a.a., s.4.

Tyvärr finns inte en enda minister som röstar mot den förda, oansvariga politiken bland EU:s finansministrar, som skulle kunna kallas bankministrarna. Bakgrunden är följande.

”**40 miljarder** euro har de tyska storbankerna i exponering gentemot Grekland. **Europeiska banker** hade vid årsskiftet en total exponering mot Portugal på 194,3 miljarder dollar, enligt statistik från Bank of International Settlements (BIS).

I Grekland uppgick exponeringen till 130,1 miljarder, i Irland 462,8 miljarder dollar.

Tyska, brittiska och franska banker står i främsta ledet. Men svenska banker åker på miljardsmällor om det börjar skrivas av skulder i eurozonens krisländer.

Svenska storbanker hade vid utgången av 2010 en exponering på cirka 2,3 miljarder kronor i Portugal, 910 miljoner i Grekland och 30 miljarder kronor i Irland.

Källa: Bank of Internationell Settlements

TT ” SvD 13/5-11

Bankerna vill gärna inkassera räntorna spetsade med riskpremier för statsobligationerna, men vill inte ansvara för kreditförluster när de tagit för stora risker som främjats av bonuserna till ledningarna. EU har blivit en hjälpande hand som genom nödlånen flyttar över risktagandet till

staterna och skattebetalarna i euroländerna.

Det är prestige kring euron och superstatsbygget som hindrar skuldnedskrivningar och återinförande av en egen rörlig valuta med betydligt lägre växelkurser och styrränta i länderna anpassade efter nationella förhållanden och såväl inhemska som utländska marknader. De som drabbas är befolkningarna och företagen i euroländerna.

2. Unionsrätten och de sex lagstiftningsförslagen för stärkt styrning contra garantier mot överstatlig inblandning i den nationella lönebildningen

I medlemsinformation 2011-04-14: "Eurokrisen – den europeiska stabiliseringsmekanismen (ESM) och euro plus-pakten m m." behandlades i avsnitt 5 frågan: "Finns legalt skydd för nationella lönemodeller i EU:s fördrag?" efter det att statsministern påstått att så var fallet i samrådet den 23 mars med EU-nämnden i riksdagen och när han kom fram till Europeiska rådets möte den 24 mars i Bryssel. Genomgången i avsnitt 5 av unionsrätten- som hänvisas till- ledde fram till följande: "Den slutsats som kan dras är, att det inte finns garantier i Lissabonfördraget mot överstatlig inblandning i nationell lönebildning och fackens förhandlingsrätt." - tvärtemot statsministerns påstående att så skulle vara fallet. "Statsministern gjorde inte ens en reservation för att det är EU-domstolen som tolkar fördraget vid en tvist, för då hade juridiska garantier framstått som behövliga med tanke på att EU-domstolen befäst överstatligheten med en rad antifackliga domar. Därför måste såväl paketet med sex lagstiftningsförslag som euro plus-pakten studeras efter sina egna meriter."

EU-kommissionens sex lagstiftningsförslag för stärkt styrning behandlades i avsnitt 4, där det bl.a. framgår: "Den nationella lönebildningen och den svenska modellen med centrala kollektivavtal och konflikträtt – som varit så framgångsrik och som kunnat ge lågavlönade särskilda lönepåslag framför allt inom LO-kollektivet – är i fara. Skulle medlemsländerna tvingas att decentralisera alla kollektivavtalsförhandlingar, där facken är som svagast, blir utfallet för de flesta löntagare sämre och särskilda låglönepotter ett minne blott."

För närvarande behandlas de sex lagstiftningsförslagen av EU-parlamentet och rådet, där ministrar från EU-länderna ingår. EU-parlamentarikerna Olle Schmidt och Olle Ludvigsson har fått med sig parlamentets ekonomiutskott på ett ändringsförslag att EU "ska respektera de kollektiva förhandlingarna mellan arbetsmarknadens parter i varje medlemsstat", som inte är någon garanti mot en överstatlig inblandning i den nationella lönebildningen av flera skäl som vi återkommer till.

Men DN fortsätter att sprida villfarelser. **"EU ska inte blanda sig i löneförhandlingarna i medlemsländerna, den garantin ska skrivas in i de nya lagarna om hur nya eurokriser ska förhindras, kräver EU-parlamentet. Därmed kan ett av argumenten för att Sverige ska stå utanför den omdiskuterade europakten undanröjas.**

Statsminister Fredrik Reinfeldt tvingades tacka nej till inbjudan att gå med i 'europluspakten' vid toppmötet förra månaden sedan oppositionspartierna i riksdagen sagt att det kan leda till EU försöker blanda sig i svensk lönepolitik, medan 23 av 27 medlemsländer gick med.

Men när EU-parlamentets ekonomiutskott nu beslutat om om sin inställning till det lagpaket som ska antas för att skärpa kontrollen över medlemsländernas ekonomi fick Folkpartiets Olle Schmidt och Socialdemokraternas Olle Ludvigsson tillsammans igenom ett ändringsförslag där det slås fast att EU "ska respektera de kollektiva förhandlingarna mellan arbetsmarknadens parter i varje medlemsstat".

Det kravet kommer EU-parlamentet att driva i de förhandlingar som ska inledas med

medlemsländernas regeringar.” DN 21/4-11

Propagandamaskinen rullar vidare och två dagar senare kan vi läsa i DN från ett TT-telegram om att ”EU-parlamentet fattat ett beslut” : ”Finansminister Anders Borg säger i Ekots intervju, som sänds på påskafton, att Sverige snart ska kunna ansluta sig till europakten.

Hittills har Sverige ställt sig utanför eftersom pakten bland annat innebär att EU kan lägga sig i medlemsländernas lönebildning, men nu har EU-parlamentet fattat ett beslut som kan innebära att den ska respekteras. Europakten ska stärka unionens kontroll över medlemsländernas ekonomiska politik. Hittills har Sverige inte velat delta. TT ” DN 23/4-11

Frånsett att den föreslagna formuleringen i EU-parlamentets ekonomiutskott inte är utformad som en garanti utan är likartad med formuleringen i artikel 152 EUF i Lissabonfördraget, kan inte en förordning, en EU-lag, ta över bestämmelserna i fördragen och EU-domstolens etablerad rättspraxis som tillsammans främst utgör unionsrätten efter Lissabonfördraget. Vad som krävs för en garanti är en fördragsändring. En protokollsbilaga behöver ratificeras, godkännas, av samtliga medlemsländer med innebörd att den nationella lönebildningen inte ska vara föremål för några som helst inskränkningar eller förbehåll genom unionsrätten. Men det är inte troligt, att någon sådan enighet skulle kunna uppnås inom EU:s medlemsländer, varför problemet kvarstår.

3. Folkhälsan viktigare än hundars fria rörlighet i EU

I en debattartikel i DN 10/5 -11 krävde ordföranden för Svenskt Friluftsliv Stefan Nyström, ordföranden i Svenska Jägareförbundet Torsten Mörner och den ansvarige för jaktfrågor i Lantbrukarnas Riksförbunds förbundsstyrelse Stig Högberg, att kravet på undantag i EU för införselkontroll och avmaskning samt rabieskontroll av hundar bibehålls.

”Varje år vistas miljoner svenskar i naturen och njuter av vad den kan erbjuda i form av rekreation men även i form av bär och svamp. I dag kan man äta färska bär direkt ur skogen utan rädsla för att bli smittad av rävens dvärgbandmask. I stora delar av Europa är det här otänkbart. Om parasiten får förfäste i Sverige kommer vi inte att kunna äta bär direkt i skogen på det sätt som vi tycker är självklart.

Sverige har som ett av få EU-länder stränga krav på avmaskning när det gäller införsel av hundar. Detta har lett till att vi fram till nu varit förskonade från dvärgbandmasken. Men - vid årsskiftet kan Sverige bli tvungna att släppa kravet på avmaskning och rabieskontroll vilket kan leda till att de fruktade parasiterna och sjukdomarna på allvar och för alltid etablerar sig i landet. Vi kräver att regeringen håller fast vid införselreglerna och tydligt markerar sin position mot EU-kommissionen. Undantag är nödvändigt för att skydda både människors och djurs hälsa.

....

I vinter har man funnit två rävar som varit infekterade med dvärgbandmask i Uddevallatrakten och en i Sörmland. Tusentals rävar har samlats in av jägare för att kartlägga smittan i resten av landet, men ingen ytterligare infekterad räv har hittats. I dagsläget har vi en sista chans att stoppa smittspridningen, men utan införselkontroll av hundar och en skärpt gränskontroll samt åtgärder för att förhindra insmugglade hundar blir det ett omöjligt uppdrag.

EU-kommissionen avgör om Sverige får behålla sitt krav på avmaskning. Vi vädjar därför till regeringen och landsbygdsminister Eskil Erlandsson att hålla fast vid kravet på avmaskning och tydliggöra för kommissionen hur viktigt det är att vi fortsättningsvis kan njuta av bär och svamp utan rädsla för att bli smittade av dvärgbandmasken. Fri rörlighet för hundar inom EU får inte vara viktigare än folkhälsan.”

Vi kan helt och hållet instämma. Sveriges riksdag borde ge till känna hur viktigt det är att undantaget i EU för införselkontroll och avmaskning samt rabieskontroll av hundar bibehålls och sålunda kräva en förlängning av undantaget för folkhälsans skull och för att Sveriges urgamla allemansrätt, skyddad i regeringsformen, inte ska bli ödelagd i praktiken. Att kunna vistas i naturen och plocka bär och svamp utan risk för folkhälsan är nämligen en angelägenhet av största betydelse för hela folket i Sverige.

Kaj Lidén
ordf., Folkrörelsen Nej till EU – Botkyrka
www.nejtill.eu.se/botkyrka